

Endvidere skal jeg gøre opmærksom på, at loven skal til revision i folketingsåret 1986-87, d.v.s. inden de første ledige i 1988 i givet fald får nedsat dagpengene, såfremt de ikke udnytter uddannelsesmuligheden eller mod forventning ikke får beskæftigelse efter gennemført uddannelse.

Jeg er tillige indstillet på at indskærpe arbejdsformidlingen pligten til med alle til rådighed stående midler at skaffe rimeligt arbejde til langtidsledige, der ellers overgår til forlængede dagpenge.

Det er derfor vanskeligt at sige noget om, hvor mange der i 1988 i givet fald vil overgå til nedsatte dagpengeydelse.

Spørgsmål 235:

»Er der afsat midler til forbedrede mobilitetsfremmende ydelser for ledige, der kun kan få uddannelsestilbud langt fra bopælen?«

Svar:

Ledige, der modtager et uddannelsestilbud, vil ikke være berettigede til mobilitetsfremmende ydelser. Mobilitetsfremmende ydelser kan alene ydes i forbindelse med overtagelse af arbejde. Endvidere kan der ydes økonomisk støtte til visse uddannelsessøgende til opnåelse af lære- og praktikpladser uden for hjemstedet.

Da det er opfattelsen, at ledige, der modtager et uddannelsestilbud, i videst muligt omfang bør ligestilles med »almindelige« uddannelsessøgende, er der ikke foreslået ændringer i de gældende bestemmelser om mobilitetsfremmende ydelser.

Der kan i denne forbindelse henvises til, at undervisningsministeriet ikke længere yder tilsvarende økonomisk støtte til basisåret for EFG-elever.

På denne baggrund er der således ikke planer om at afsætte ekstra midler til mobilitetsfremmende ydelser.

Spørgsmål 236:

»Hvilke hensyn er der i planlægningen af uddannelsestilbud taget til det meget store antal ikke-faglærte kvinder?«

Svar:

Fra undervisningsministeriet har jeg modtaget følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Kvinder sigter med deres valg af uddannelse traditionelt i betydeligt omfang mod områder med dårligere beskæftigelsesmuligheder. Kvinderne må derfor motiveres til at søge uddannelse inden for beskæftigelsesfag.

I sin redegørelse til folkettinget af 7. maj 1985 har undervisningsministeren peget på forskellige muligheder, der kan medvirke til at opfylde denne målsætning. Der tænkes på gennemførelsen af introduktionskurser for kvinder på de tekniske skoler, forsøgsbaserede værkstedskurser for kvinder samt en særlig indsats for tilvejebringelse af lære- og praktikpladser til kvinder, der søger ind i »mandefag«.

Ud over disse generelle bestræbelser for at skaffe uddannelsestilbud også til ikke-faglærte kvinder vil der som led i ændringen af arbejdstilbudsordningen blive mulighed for lokalt at tilrettelægge tilbud, der specielt henvender sig til ikke-faglærte kvinder.«

Inden for *arbejdsmarkedsuddannelserne* planlægges der etableret uddannelsestilbud for langtidsledige, som skal indeholde erhvervsintroducerende moduler, der bl.a. har til formål at sikre, at kursisterne vælger et for dem relevant forløb. Dette vil kunne komme de ikke-faglærte kvinder til gode.

Herudover planlægges der en forlængelse af de sædvanlige faglige moduler med praktiske øvelser, som formentlig vil tilgodese især de kvindelige kursisters behov og gøre det muligt for kvinderne i højere grad end hidtil at gennemføre tilfredsstillende uddannelsesforløb inden for nye brancheområder.

Spørgsmål 238:

»Er de nærmere problemer omkring den såkaldte iværksætterydelse, som bl.a. er rejst af landsarbejdsnævnet, afklaret og i givet fald hvordan?«

Svar:

Der er endnu ikke fastsat nærmere regler om iværksætterydelsen. Dette vil ske i forbindelse med bekendtgørelsesarbejdet efter lovens vedtagelse. Det er dog fortsat min opfattelse, at der med iværksætterydelsens foreslåede højde ikke ligger et støtteelement af en størrelse, der berettiger til et større godkendelses- og kontrolapparat.

For så vidt angår Arbejdsløshedskassernes Samvirkes bemærkninger i landsarbejdsnæv-